

CUPRINS

<i>Prefață la ediția în limba română</i>	7
<i>Prefață la ediția în limba franceză</i>	11
<i>Cuvânt-înainte</i>	13
PARTEA I – Să-L cunoaștem pe Isus astăzi	15
Capitolul 1 • Știință și credință	17
Capitolul 2 • Metoda	19
Capitolul 3 • Documente oficiale: scriitori latini	23
Capitolul 4 • Scriitori evrei	27
Capitolul 5 • Scriitorii creștini	31
Capitolul 6 • Autenticitatea documentelor biblice	35
Capitolul 7 • Originalitatea ireductibilă a lui Isus	39
Capitolul 8 • Câteva explicații naturale	45
PARTEA A II-A – Cele patru începuturi	49
Capitolul 1 • Începutul după Matei	53
Capitolul 2 • Începutul după Marcu	57
Capitolul 3 • Începutul după Luca	63
Capitolul 4 • Începutul după Ioan	71
Rezumatul părții a II-a.....	85
PARTEA A III-A – Omul Isus	87
Capitolul 1 • Realitatea umanității lui Isus	89
Capitolul 2 • Proba ispitei	93
Capitolul 3 • Neobișnuita integritate a naturii Sale umane	101
Rezumatul părții a III-a	125
PARTEA A IV-A – Divinitatea lui Hristos	127
Capitolul 1 • Mai mult decât un om!	129
Capitolul 2 • „Scripturile mărturisesc despre Mine”	135
Capitolul 3 • Semnele dumnezeirii Sale	141

Capitolul 4 • Atributele divine	151
Capitolul 5 • Lucrări divine.....	163
Capitolul 6 • Cult, rugăciune și închinare	169
Capitolul 7 • Isus, numit Dumnezeu.....	173
Rezumatul părții a IV-a	191

PARTEA A V-A – Isus: Fiul lui Dumnezeu 193

Capitolul 1 • Fiul lui Dumnezeu în Antichitatea păgână	195
Capitolul 2 • Fiul lui Dumnezeu în Vechiul Testament	197
Capitolul 3 • Fiul lui Dumnezeu în Noul Testament	199
Capitolul 4 • Cel întâi născut (<i>prōtotokos</i>).....	207

PARTEA A VI-A – Întruparea: implicații și consecințe..... 225

Capitolul 1 • Emanuel: Dumnezeu cu noi.....	227
Capitolul 2 • Cuvântul devenit trup (Ioan 1:14)	237
Capitolul 3 • Dezbrăcarea, sau golirea de Sine (Filipeni 2:5-11)	243
Capitolul 4 • Făcut sărac pentru a îmbogăți (2 Corinteni 8:9)	259
Capitolul 5 • De la trup la slavă (1 Timotei 3:16)	263
Capitolul 6 • Coborât, apoi încoronat (Evrei 2:6-9).....	267
Capitolul 7 • Cei doi Adami (1 Corinteni 15:45).....	271
Capitolul 8 • Ce natură omenească a luat Isus?.....	281
Capitolul 9 • Plinătatea Dumnezeirii	295
Capitolul 10 • Două criterii de adevăr	303
Capitolul 11 • Dezvăluirea întrupării.....	313
Capitolul 12 • Al șaptelea om.....	323

PARTEA A VII-A – Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt: Dumnezeu 329

Capitolul 1 • Cunoașterea lui Dumnezeu.....	331
Capitolul 2 • Noțiunea de Trinitate.....	337
Capitolul 3 • Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt	341
Capitolul 4 • Duhul Sfânt.....	343
Capitolul 5 • Persoana Duhului Sfânt.....	345

CONCLUZIE – Cele trei căi..... 351

<i>Glosar</i>	357
<i>Anexă: Dogma hristologică</i>	361

METODA

Prima problemă cu care ne-am confruntat o reprezintă metoda. Trebuie mai întâi să afirmăm divinitatea lui Hristos în numele credinței sau să pornim de la Hristosul istoric pentru a ne ridica apoi spre Hristosul credinței? Întrebarea a fost lansată de un teolog german, Pannenberg, într-o carte publicată în anul 1964¹. Acesta opune *hristologiei de jos* (cea ale cărei rădăcini sunt ancorate în istorie) *hristologia de sus* (cea care pornește de la credință). Curajul său este de a pretinde că fundamentează pe o bază istorică întreaga credință în Hristosul mort și înviat. El se opune astfel radical unui curent de gândire care tinde să se impună și conform căruia actul credinței trebuie separat complet de istorie. Un alt teolog german, Bultmann, principalul inițiator al acestei din urmă mișcări, consideră că este imposibil să-L descoperim pe Hristosul istoric. Într-o carte publicată în 1926, acesta recunoaște cu franchețe: „Este adevărat, cred că nu putem ști nimic despre viața și personalitatea lui Isus.”²

O astfel de atitudine a stârnit agitație. Așa se explică metoda propusă de Pannenberg, în opoziție cu metoda clasică, ce presupune să pornim de sus: să afirmăm înainte de toate divinitatea lui Isus, iar apoi să ne străduim să Îi explicăm întruparea cât mai bine cu putință. Pannenberg propune calea inversă: tocmai pentru că Isus este om, concret, cu o existență vizibilă în istoria omenirii, putem să Îl întâlnim și să Îl cunoaștem. Departe de a presupune credința în adevăratul Dumnezeu, această manifestare o face posibilă.

În definitiv, nu așa s-a desfășurat și experiența apostolilor? Fără nicio îndoială! Aceștia au recunoscut la început în Isus un învățător

pe care l-au ascultat cu venerație. Apoi, pe parcurs, l-au descoperit mesianitatea, o mesianitate înțeleasă din perspectivă iudaică, adică în cadrul unui naționalism înflăcărat. Isus era noul David, rege puternic, capabil să repună națiunea iudaică pe primul loc. Într-adevăr, în ultimele luni ale activității Sale pământești, El Își vestise moartea. Dar nimic nu era mai de neînțeles în ochii lor. Reacția lui Petru, în momentul în care Isus face prima aluzie la cruce, este simptomatică: „Să Te ferească Dumnezeu, Doamne! Să nu Ți se întâmple așa ceva!” (Matei 16:21-22). Un strigăt din inimă, care descrie cu fidelitate starea de spirit a ucenicilor.

Remarcați faptul că, în același context, Isus vestise și învierea Sa! Or, neîncrederea cu privire la acest subiect a fost și mai mare. Relatările evangheliilor sunt elocvente. Toma chiar refuză cu încăpățănare mărturia entuziastă a colegilor săi! Nu a fost oare nevoie să își pună degetele pe rănilor lui Isus cel răstignit pentru a-L recunoaște în genunchi pe Domnul înviat? De fapt, abia atunci, în momentul învierii, totul se luminează și capătă contur. Înainte de acest moment, ucenicii avuseseră vagi presentimente, intuiții trecătoare sau iluminări fugitive, precum mărturisirea celebră a lui Petru, ca răspuns la întrebarea Învățătorului pe drumul spre Cezarea lui Filip: „Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului celui viu!” (Matei 16:16). Dar nu pătrundeau întreaga semnificație a acestei declarații.

Petru trebuie să se fi gândit de multe ori la acest lucru după Paște. Ah, dacă ar fi înțeles sensul propriilor cuvinte...! Este adevărat că i-au fost inspirate de Dumnezeu: „Ferice de tine, Simone, fiul lui Iona, fiindcă nu carnea și sângele ți-au descoperit lucrul acesta, ci Tatăl Meu, care este în ceruri” (Matei 16:17). Totul însă devine clar după înviere.

Prin urmare, vom opta pentru metoda care constă în a porni de la viața pământească a lui Isus pentru a ne îndrepta mai apoi spre semnificația cerească, sau, dacă vreți, vom merge de la istorie la credință. De altfel, este și singura modalitate care ne permite să îi ajutăm atât pe necredincioșii care încearcă să înțeleagă, cât și pe credincioșii care se luptă cu îndoiala.

Mai există un motiv care ne-a determinat să alegem această cale. Creștinismul este singura religie fundamental istorică, singura care

Lucrarea de față este un tratat despre persoana lui Hristos îndreptat către publicul larg, scris în dialog inteligent și informat cu textul Scripturii și mânat de dorința de a pune în mâna creștinului înconjurat de secularism o unealtă apologetică și un Isus relevant. Va fi de folos oricui caută prietenia lui Isus și prezentarea Sa către omul actual.

Lect. univ. dr. Laurențiu Florentin Moț,
decan, Facultatea de Teologie Adventistă,
Universitatea Adventus

Cartea lui Georges Stéveny poate fi încadrată în mainstreamul hristologiei adventiste. Autorul abordează cele mai semnificative pasaje hristologice din Sfânta Scriptură, surprinzând principalele provocări ale dezbaterii hristologice și expunând cu onestitate punctele de vedere majore și consecințele teologice ale acestora. Cartea se adresează atât publicului specializat, prin profunzimea dezbaterii, cât și celui larg, prin simplitatea limbajului. O recomand cu plăcere.

pastor Marius Mitrache, doctorand în teologie

GEORGES STÉVENY
(1923–2004),
pastor, teolog și
autor francez

evs
editura viață și sănătate

„Cine zic oamenii că sunt Eu?” Întrebare crucială, care a generat de-a lungul secolelor răspunsuri diverse. A fost Isus Hristos un om care S-a dat drept Dumnezeu sau Dumnezeu deghizat în om? Un manipulator abil sau un depozitar autentic al adevărului care aduce eliberare? Unii, care nu L-au acordat prezumția de divinitate, au zis că este un bolnav mintal sau un visător naiv, în cel mai fericit caz. Alții, cei credincioși, L-au crezut când S-a declarat Dumnezeu. Însă, din acest punct, identificarea precisă a acestui „fiu al omului” a ajuns tot mai departe de un consens general. A fost El Dumnezeu din veșnicie sau un om adoptat de Dumnezeu ca fiu al Lui? A fost El identic cu noi în toate aspectele sau doar asemenea nouă? Până unde a mers biochimia întrupării? Cât de adânc s-a cufundat divinitatea Lui în umanitatea Lui?

„Dar voi cine ziceți că sunt?” Întrebare la fel de crucială, fiindcă de ea depinde mântuirea fiecăruia. Iar răspunsurile la această întrebare sunt mai importante decât celelalte, căci teologia rămâne o disciplină goală și lipsită de sens dacă nu are reverberații în viața personală. De imaginea pe care o avem despre Hristos și despre mecanismele mântuirii se leagă atât viața aceasta, cât și cea viitoare.

În cartea de față, autorul se preocupă în egală măsură să răspundă ambelor întrebări, accentuând importanța transpunerii cunoașterii teoretice în relație personală cu Infinitul întrupat.

ISBN 978-606-911-088-1

9 786069 110881

64229

www.evsi.ro